

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

5/2008

Ilmub 4 x aastas

Hind 15.-

SELLES NUMBRIS:

AJALUGU – Meenutades nõukaaega.....	lk 2
POOLSAAR TÄNA JA HOMME	lk 3-5
PERSOON – Harald Klamas	lk 6-7
KOOLIELU – Valge maja blogi	lk 8
VAATA ENDA SISSE – Kevadväsimus	lk 9
KUULUTUSED	lk 10
MIDAGI MAITSVAT	lk 11
NATUKE NALJA – jätkuvad Wiigo Siisikese lood.....	lk 12

Lisana: **Lasteleht OPS!**

Neeme lasteasutuste uus tulevik!

Peeter Hütt - Tippfoto

Möödunud Sõbrapäeval andis Eesti Vabariigi Valitsus sisuliselt loa Neeme uue lasteaia ja kooli rajamiseks senisele Piirivalvekoorte Kooli kinnistule. Teisipäeval, 19. veebruaril, külastas Neemet Siseminister Jüri Pihl, et nimetatud kinnistu valla esindajate juuresolekul küla kasutusse pidulikult üle anda.

Tehingu juriidiliseks lõpuleviimiseks seab Siseministeerium lähinädalatel sellele kinnistule Jõelähtme valla kasuks hoonestusõiguse tähtajaga 50 aastat ning sihtotstarbega Neeme lasteaia ja perspektiivis ka kooli hoonestusvajaduste rahuldamiseks. Siis võime rahuldustundega tõdeda, et kümnete

lähedal seisnud inimeste unistuste, heasoovlikkuse, mõistmise, sidemet, järjekindluse, kuid ka nõ. „tähtede soodsa seisu“ koosmõjuna jõuab see asjaajamine 1,5 aastaga meeldiva tulemuseni. SUUR TÄNU KÕIGILE ASJAOSALISTELE !!

Jätkub lk 3

Meenutades nõukaaega

Siis kui mina koolilapse eas olin (1952 - 1956), oli Neemes 4-klassiline algkool. Pärast II Maailmasõda, kui minu õde kooli lõpetas, oli siin 7-klassiline kool.

Kel Neemes neli klassi lõpetatud, pidi minema edasi Jõelähtme 7-klassilisse kooli, mis tol ajal oli Jõelähtme kiriku kõrval (endises pastoraadis ja leerimajas). Jõelähtme kool oli tol ajal kahes hoones, 5 -7 klassi eesti kooli pastoraadihoones, eesti ja vene kooli algklassid aga teises hoones (leerimajas). Vanemate klasside hoonesse oli teisele korrusele ehitatud ka kaks internaadituba: üks poistele, teine tüdrukutele. Seal võisid lapsed esmaspäevast laupäevani elada. Internaadi köök oli esimesel korrusel. Teistele lastele koolis süüa ei tehtud. Tol ajal oli nädalas 6 tööpeva ja 6 koolipäeva.

Bussiühendust Neemega ei olnud. Buss sõitis Jägalani ja selle bussi ajad, mis Jägala ja Maardu vahet sõitis, ei olnud alati

koolilaste tunniplaaniga kooskõlas, sest buss oli sõitma p a n d u d M a a r d u Keemiakombinaadis tööl käivate inimeste pärast, kes Jägalas elasid. Buss sõitis üle Jägala jõe pika puust silla, mis praegu on jalakäijate sild.

Neeme lapsed ja mujalt kaugemalt koolis käivad lapsed elasid nädala kooli internaadis ja nädalavahetustel, laupäeva lõunast esmaspäeva hommikuni, olid kodus.

Et Neemest esmaspäeva hommikul kooli saada, tuli ronida kolhoosi lahtise veoauto kasti (ka talvel), mis oli ainus auto külas ja millega igal esmaspäeva hommikul linna kolhoosi asju ajama ja turule kohaliku rahva piima müüma mindi. Kahe küla, Neeme ja Ihasalu, piima müümiseks oli palgatud kaks inimest. Lehmi oli siis Neemes paar-kolmkümmend.

Lehmadega käidi suvel mööda metsi ja lagedamaid kohti, igast perest käis kaks inimest

kordamööda lehmakarjas, kui polnud palgatud terveks suveks ühte alalist karjast. Siis pidi igast perest üks inimene umbes korra kuus karjas käima, nii et koolilastel tuli suve jooksul kolm -neli korda karjas käia.

Laupäeviti pidid lapsed ise koolist koju tulema. Hea oli, kui tundide lõppedes sõitis mööda Maardu – Jägala buss. Siis sai bussiga Jägalasse ja sealt edasi tuli 10 kilomeetrit jala kõndida, kui kolhoosi auto juhuslikult samal ajal Neeme poole ei sõitnud ja kusagil poole tee peal lapsi üles ei korjanud.

Vahel juhtus ka nii, et jala pidi tulema hakkama juba kooli juurest ja tuli kõndida, koolikott käe otsas 15 km, enne kui koju sai. Ranitsat, mis oleks olnud natuke kergem kanda, siis ei tuntud.

Merje Klamas

Neeme koolimaja enne renoveerimist.

Algus esilehel...

Siseministeeriumi valitsemisalas tegutsev Neeme Piirivalvekoerte Kool kui asutus viidi sel sügisel üle Murastesse, mistõttu vabanes Jõelähtme vallas Neeme külas nende kasutuses olnud maaüksus oma senisest funktsioonist. Siseministeeriumil puudub hetkel nimetatud kinnistu kasutamiseks otstarve. See on olnud Jõelähtme vallavalitsusele teada juba 2006. a. sügisest ning siis taotles vald seda maad endale tasuta Neeme lasteaia ja kooli ruumiprobleemide lahendamiseks. Siiski sattus see maaüksus algul avaliku enampakkumise korras müüdava riigivara nimekirja.

Järgneva asjaajamise tulemusena müüginii siiski veel ei jõutud ning nüüd on saavutatud sihtotstarbelise hoonestusõiguse kokkulepe. Hoonestusõiguse seadmise tingimused töötas põhiosas välja Siseministeerium lähtuvalt kehtestatud reeglitest ja senisest praktikast. Neeme kooli ajalugu ulatub aastasse 1897. Kooli ja lasteaia olemasolu Neeme-suguses külas, mis asub valla ääremaal, on elamisväärses keskkonnas mõttes eluküsimus.

Neeme lasteaed töötab täna AS Esmar-ile kuuluvas hoones ja olemasolev rendileping seab Jõelähtme valla rendileandja suva meelevalda, mille ilminguteks on rendihinna ootamatud tõstmised, hoone parenduste kooskõlastamisest keeldumine, rendilepingu lõpetamise lühike etetateatamisaeg jms. See hoone on ehitatud aastakümneid tagasi tolaegse tehnoloogiaga ning ei vasta tänapäevastele nõuetele. Neeme lasteaed vaevleb juba aastaid ruumipuuduses ja omab tervisekaitse ettekirjutust, et see hoone ei sobi lasteaia pidamiseks.

Neeme Algkool jagab maja Neeme Rahvamaja ja Neeme Raamatukoguga. Sobivate ruumide nappuses toimuvad koolitunnid ka Rahvamaja saalis, mis on liikuva vaheseinaga jagatav 2-ks klassiruumiks. Õpilaste toitlustamine toimub sama saali laval, toit valmistatakse eemalasuva Lasteaia köögis ning tuuakse siis Rahvamajja.

Lähimad haridusasutused asuvad 20 kilomeetri kaugusel.

Jõelähtme vallavalitsus on külarahvaga ühel meelel, et ainsaks vastuvõetavaks väljapääsuks praegusest olukorrast on uue Neeme

Siseminister Jüri Pihl

Peeter Hütt - Tippfoto

Lasteaed-Kooli ehitamine. Nende kahe asutuse ehitamine ühtse kompleksina aitab säästa mõlemale vajalike üldruumide arvelt nagu köök, söökla, saal, sportimisvõimalused jm. Jõelähtme vald on juba planeerinud eelarvesse ka raha selle uue liitehitise projekteerimiseks. Ajaloolistel põhjustel on Neeme külas vähe kinnistuid, mis kuuluvad vallale või riigile, kuhu sellist objekti saaks planeerida. Vallal nii suurt kinnistut kahjuks ei ole. Neeme Piirivalvekoerte Kooli kinnistu on ideaalseim variant nii asukoha kui kulutuste poolest, kuna asub küla asustuse piires, seal on juba olemas kommunikatsioonid ning administratiivhoone.

Tagala kindlustamiseks alustas vald paralleelselt Neeme Piirivalvekoerte Kooli kinnistu taotlemisega igaks juhuks ka alternatiivide otsimist ning taotles RMK-lt maad Neeme ja Ihasalu külade vahel metsas nn. Linaleol. Väjavallitud maatükk on tänaseks mõõdistatud ning hakkab samuti jõudma hoonestusõiguse seadmise faasi. Hetkel on vald selle variandi taotlemise peatanud, kuna Koortekooli kinnistu osas jõuti sobiva tulemuseni.

Neeme Piirivalvekoerte Kooli maaüksusel on selged eelised RMK maatüki ees, kuna viimane asub küla asustuspriirkonnast väljas liigniiskel alal, seal puuduvad mistahes kommunikatsioonid, tuleb rajada lõik ligipääsuteed, tõenäoliselt peab ka olulisel määral täitma pinnast ja/või rakendama muid maaparanduslikke

meetmeid, mis teeb sinna ehitamise oluliselt kallimaks, kui esimesel juhul. Alternatiivsete võimaluste olemasolul oleks metsa ehitamine nii rahalisest kui ka keskkonna seisukohast selgelt ebamõistlik. Lisaks on võimalik Koortekooli kinnistul paiknev senine administratiivhoone kohandada mõne kuu jooksul Neeme lasteaiale sobivaks, milline ajaline eelis on lasteaia praeguses olukorras ülioluline.

Jõelähtme vallal ei ole vahendeid kinnistute ostmiseks, mistõttu taotles vald selle kinnistu eraldamist Neeme Lasteaed-Kooli sihtotstarbeks tasuta või hoonestusõiguse seadmise kaudu.

Siseministeeriumiga saavutatud kokkulepe on väga hea mitmes kontekstis.

Nimetatud kinnistu on unikaalne oma mereäärse asukoha ja kompaktsuse poolest. Kohalikule elanikkonnale ja ühiskonnale laiemalt on sellises kohas asuv sotsiaalse otstarbega kinnistu hindamatuks väärtuseks. Avaliku enampakkumise puhul oleks müüdud see mere kaldal asuv kinnistu suure tõenäosusega mõnele kinnisvaraarendajale eramute ja suvilate ehituseks, mis oleks jätnud avaliku huvi tahaplaanile.

Andrus Miller,
Neeme külavanem

Tunne oma naabreid... Liivkallastel

Seekordse naabriuringu alustuseks peaks mainima, et sündatalv pole teps mitte õige aeg mööda poolvalmis maju kolistada, sest enamus seisavad kui väljasurnult oma pimedate akende ja kõledate õuedega. Aga kuna uus lehenumber oli juba uksele koputamas ja mõningad piirkonnad veel läbi uurimata, lootsin siiski mingi info saada.

Algselt oli plaanis külastada Liivkallaste piirkonda (see jääb piirialvest Ihasalu poole), aga kuna paljud otsingud liiva jooksid, otsustasin lõpuks üle vaadata ka üksikult küla vahele pillutatud uued majad. Vaatamata ponnistustele oli tulemus väga napp – õnnestus küsitleda vaid kolme püsielanikku ja kahte suvitajat. Siiski teati natuke siin-seal öelda ka unnesuikunud naabrite kohta.

Liivkallaste kandis võib üsna pooleks lugeda suvitajate ja püsielanike maju, olgugi, et kõik tunduvad suured ja põhjalikud ehitised olema. Ehk on need tehtud kaugemale tulevikule mõeldes ja plaanitakse kas lapsi kohalikeks või ise pensionipõlve pidama. Üks variant on muidugi ka edasimüümine. Vähe-

masti üks maja sealkandis justnimelt ja ainult müügiks olevatki ehitatud. Loodame siis toredat noort ja lasterikast peret seda peatselt ostma. Liati kui uuemad uudised lubavad paremat tulevikku meie koolile ja lasteaiale.

Lastest edasi rääkides võib öelda, et viimaste küsitlute hulgas oli küll lapsi, aga kohalike haridusasutustega arvestab neist vaid 1 pere. Suvitajate lapsed käivad loomulikult mujal koolis, aga ka teiste küsitletud püsielanike lapsed käivad linnas koolis. Nemad pidid eelistama oma vanu sõpru ning varahommikust hilisõhtuni kodust eemalolemisega selle nimel rahul olema. Lisan siia veel, et mitmes talveunes olevas majas oli küll suvel lapsi näha, seega ehk on neid meile ikka rohkem tulemas.

Minu tavapärasele küsimusele probleemide kohta tuli ka tavapäraseid vastuseid, nagu teede olukord, kanalisatsiooniprobleemid, vilets ühistransport, Neeme-Ihasalu tee valgustus, aga ka joogivee kvaliteet, mida ei pidavat ka vahelepanud filtrid suutma parandada. Äärmuslikem lähenemine probleemidele oli lubadus, et sissekirjutust ei tehta enne, kui asjad korras. Minu tagasi-

hoidliku arvamus peale, et kuidas nad siis muidu korda peaks saama, kui pole laekuvat tulumaksu, väitis küsitletu, et poes maksad ju ka olemasoleva kauba eest, mitte ette. Nojah, vaieldav lähenemine, aga eeldaks ikka mõistvat suhtumist ja mõningast kodukoha patriotismi. Kuidagi nagu kummaline ka, et põliselanikud peavad üksi kinni maksma uute tulijate poolt lõhutud teed ja ülekoormatud kanalisatsiooni.

Lõpetuseks küsisin seekord kõigilt hoopis, et kas soovitakse osaleda kohalikus seltsielus ning kust saadakse infot selle kohta. Vastuste seas esinesid vist küll kõik võimalikud info saamise kohad: meesteseltsist, sõpradelt, naabritelt, poe juurest stendilt, internetist valla ja rahvamaja kodulehtedelt. Ja loomulikult, osaleda küla ettevõtmistest tahtsid vähem või rohkem kõik.

Kuna enam-vähem kõik ümberkaudsed alad on nüüdseks läbi käidud, võib selle teema ehk lõpetatuks lugeda. Seega – toredate kohtumisteni ja huvitavate tutvusteni uutel üritustel!

Kadri Prants

Kodanikualgatus Teeme Ära 2008!

"Teeme Ära 2008" on kodanikualgatuslik projekt, mille raames on plaanis kogu Eesti ühe maikuu nädalavahetuse jooksul puhtaks koristada, kaatsates selleks 40 000 vabatahtlikku üle terve maa.

Nimelt on plaanis ära koristada kõik Eestimaa avalikes kohtades, metsades ja randades vedelev illegaalne prügi, tehes seda koostöös vabatahtlike eraisikute, kodanikeühenduste, omavalitsuste, era- ja avaliku sektori organisatsioonidega. Senise kaardistamise põhjal hindame koristatava prügi hulgaks ligi 7000 tonni. Et saaksime planeerida koristuspäeva logistikat ja vajaminevaid ressursse, on eelnevalt vaja kindlaks teha prügi täpsem hulk, paiknemine ja tüüp. Seetõttu

oleme asunud vabatahtlike abiga prügipaikasad kaardistama üle Eesti. GPS seadme kaasabil tutvustatakse kõik prügihunnikud täpsete koordinaatidega, iseloomustavate andmete- ja pildiga ning kantakse Eesti kaardile. Prügikaarti saab näha: www.teeme2008.ee/kaart (vähemalt minut tuleks varuda kannatust, et kõik kaardile märgitud punktid nähtavale tuleks). Loomulikult ei saa niivõrd mastaapset üritust läbi viia keegi üksi. Meie soov on kaasata organisatsioone ja ühendusi kõigist sektoritest, koole, sõpruskondi, töökaaslasi, peresid – kõiki neid, kes tahavad mingil moel anda enda panuse ürituse õnnestumisse. Fakt on see, et 7000 tonni prügi ära koristamiseks ühe päevaga läheb

vaja ligi 40 000 vabatahtliku abikäsi.

Olulisemad kuupäevad:
15. märts - algab laiapäoline teavituskampaania
21. märts - algab vabatahtlike registreerimine koristuspäevale
3. mai - suur üle-eestiline koristuspäev.

4. mai - tänukontsert Puhta Eesti Pidul Tallinnas, Tartus ja Narvas

Lisainfot saab vaadata:
www.teeme2008.ee

TULE ANNA KA OMA PANUS SELLEKS, ET EESTIMAA SAAKS PUHTAMAKS JA ILUSAMAKS!

Oma Poolsaar 1-aastane!

Ajalehe Neemekese järeltulja, Oma Poolsaare esimene number koos lastelehega OPS, ilmus 8. märtsil 2007.a., ning järgnevad numbrid juulis, septembris ja detsembris.

Igas lehes on kindlad rubriigid, mida oleme püüdnud hoida – ajalugu, persoon, koolielu, vaata enda sisse, kasulikud nõuanded kokkamise näol ja humoorikad Wiigo Siisikese lood.

Kuigi leht ilmub vaid 4 korda aastas, on alati enne uue lehe ilmumist tükk tegemist, et artiklid saaks kirjutatud ja nendest ajaleht kokku pandud. Enamasti on lood

kirjutanud Neeme Naiste Rannavalve seltsi liikmed, kuid palju abi on olnud ka Neeme Merekultuuri seltsist ja kooli inimestest.

Lugejate kirju pole selle aasta jooksul kahjuks meieni väga palju jõudnud, kuid siin-seal inimestega vesteldes oleme saanud enamasti positiivset tagasisidet ja see annab jõudu selle asjaga edasi tegeleda.

Soovitud on, et leht ilmuks iga kuu, oleks “kollasem”, kiidetud on erinevaid artikleid, kuid samas on olnud ka kriitikat, mis paneb meid enam pingutama.

Ka lasteleht on populaarne, kuid kahjuks jõuab meieni vähe

ülesannete vastuseid.

Suured tänud kaasautoritele ja küsimustele vastajatele, ootame jätkuvalt meeldivat koostööd! Erilised tänud ka Neeme ja Koogi kauplustele ning Wana Kala kõrtsile, kes on andnud meile võimaluse lehte levitada.

NNRS

Vaimu teritamas.

Kevade lähenedes on viimasel ajal kombeks saanud rahva tarkusetaset mõõta. Seekord on asi ette võetud lausa mitmes kandis korraga. Kui Jevgeni Nurmla ja Indrek Salise koostatud küsimustega Jõelähtme mälumäng on kuulsust kogunud juba üsna mitu aastat, siis Alexi Wana Kala mälumäng on midagi täiesti uut.

Ka Neeme Nogia otsustas julguse kokku võtta ja osaleda lausa koju kätte toodud mängus. Võistkonnad pidid olema 3-liikmelised, aga et mõnel nogia-tüdrukul muid tähtsaid toimetusi ees oli, osalesid esimeses voorus Miina ja Siidri. Ise nad veel itsitasid, et me saatsime välja targemad ja jätsime ilusamad koju. Ilmselt oli asjal ka tõepõhi all, sest esimese vooru lõpuks suutis Neeme Nogia saavutada kogu võistluse 2. tulemuse. Kui ülejäänud nogia-piigad hiljem muljeid kuulasid ja olnud küsimusi vaatasid, jäi vaid üle neid imetleda, sest küsimused olid tõepoolest raskete killast. Võib öelda, et mälumängu tase oli üsna sama Jõelähtme professionaalse

Neeme Nogia võistkond

mängu omaga, küsimused rasked, aga väga huvitavad ja harivad.

Teise vooru eel tabas Neeme Nogiat ehmatus – voor oli plaanitud just samale õhtule meie esinemisega. Et soov osaleda oli siiski kole suur, otsustati saata meeskond välja „täies relvastuses”, et peale mängu lõppu siis kohe Jõelähtmesse tantsulavale tormata. Nii juhtuski, et sedakorda olid need ilusamad kohal ja targemad kodus. Ja ega oskagi muud peale ilusate kostüümide tuua meie ebaedu süüdlaseks. Hea ju, kui on, keda või mida süüdistada ;). Sest küsimused olid samamoodi rasked, huvitavad ja mitmekülgsed kui

esimene kordki.

Neeme Nogia ootab põnevusega järgmist vooru, et loodetavasti parandada oma tulemusi ja saada veidikene targemaks läbi veel kuulmata küsimuste. Soovime Alexile jõudu ja jaksu, et Wana Kala mälumäng saavutaks pika eluea ja traditsiooni mõõtmed!

**Neeme Nogia nimel
Konni alias Kadri**

HARALD KLAMAS

Koputan ühel veebruarikuu pühapäeval Kiini talu uksele, et ajaleheartikli tarvis küsitleda Harald Klamast, kes arvatavasti teab Neeme rannaelu ja kalapüügi kohta kõige enam siin Neemes. On ta ju poisikesepõlvest peale tänaseni rasket rannakaluriametit pidanud. Jaanipäeva paiku täitub Haraldil 76 aastat.

A: Harald, oled sündinud Rammus?

H: Seal olen sündinud jah, suures majas, selle uue maja koha peal oli enne vana maja.

A: Kui suur teie pere oli?

H: Kuus hinge: papa, mamma, mina, vend Hugo ja kaks õde Ellen ja Velli.

A: Koolis käisite Rammus?

H: Neli klassi käisime Rammus, aga vene valitsus tuli, siis pandi kool kinni. Siis käisime Neemes.

A: Iga päev käisite Rammust Neeme?

H: Ei, siis me Ülestoa Illega elasime Pärtli, tädi juures. Kui jää oli meres, siis sai kodunt käia kui vähegi ilma oli.

A: Ja pärast kooli tuli kalapüük?

H: Eks see olnud kooliajal ka juba.

A: Räägime vähe kalapüügist ja püünistest ka lähemalt.

H: Niikaua kui Rammus olime, olid ainult puuvillavõrgud- ja mõrrad. Ja kammeljavõrgul olid kasetohust pullud. Ja kilu ja räimevõrgul olid korgid. Turska jälle püüti õngedega.

A: Turska oli palju?

H: Peale sõda oli seda kõige rohkem.

Kui käisid paari-kolmekesi tursaõngel, ei tohtinudki rohkem panna kui 500 õnge, ei mahtunud paati enam ära. Vene valitsus oleks kala vastu võtnud küll, aga ega sa üle tonni paati ei võta.

A: Kus te kala ära andmas käisite?

H: Sõjaajal sakslane ostis kõik ära, viisid Saksamaale. Neemes ja Kaberneemes olid kala vastuvõtupunktid. Minu ajal enam Tallinnasse kala ei veetudki.

A: Kas kokkuostjad võtsid kõva vaheltkasu?

H: Kõva vaheltkasu võtta ei tohtinudki, selline seadus oli. Nüüd aga ostab kümnega ja müüb sajaga. Meie papa vennaga käis Soomest purje-paadiga, vedas kala. Meil ei püütud veel, aga Soomes olid juba mõrrad sees. Võtsid aga Soomest

kala peale ja tulid sirgelt Tallinna turule ja saivad kena raha.

A: Miks meil ei püütud?

H: Ei osatudki püüda, millal need mõrrad tulid, vähe enne sõda. Pärast-poole tulivad kolhoosid. Neemes tehti ju juba 1949.a. kaluriühistu „Täht”, siis hiljem oli „Viktor Kingissepa” nimeline ja siis kui Kaberneemega kokku löödi, siis tuli „Sõprus”.

Pranglis oli siis „Noor Kaardivägi”.

A: Kes see siis Neemes esimesena kolhoosi juhtis?

H: Söökri Jussi õetütre poeg, Saluneem oli nimi.

A: Kas merel õnnetus või äraeksimisi ka juhtus?

H: Tead, siin ükskord vene ajal Jalmariga olime Rammu ja Aksi vahel lipuvergul, tuli udu äkki peale ja ei saanud enam Rammu saart kätte. Hingetu vaikus oli ja läksime Kudusäärest mööda täiskäigul Allu ja maa vahel. Katsu sa selge ilmaga väikse eistukiga sinna minna. Ja ära ei tunne, Prangli või misasi see on? Ülevalt nägime juba rakette, piirivalve otsis juba. Mina panin mootori seisma ja panin faakeli põlema.

A: Mis asja?

H: Faakel, noh, panid väikese võrguatika kepi otsa ja kallasid bensiini peale ja põlema. Ja noh siis nägin, et põhi ja kived ja kõik paistavad, aga ühegi külge ei käinud. Katsu sa pärast siit välja minna. Siis kuulsime, et ülemus hüüab ja siis löi kõik korruga selgeks, et kus me oleme, iga jumalama kivi on tuttav. See udu teeb sind niipalju segaseks, tead, ja lumesadu täpselt samati, tead. See on veel hullem, need laeva lokaatorid ka ei näita lumesajuga. Üks lugu oli veel, tead,

Hakkasivad siit Rammust linna minema, Mardi Leena olnud ka paadis ja läinud mitu tundi juba. Leena hakand kiitma, et oh seda meesterahva tarkust küll, näed, otse Lutika veski all nigu kopsti, aga olnud siin oma veski all Ninnase nurgas. Mitu tundi keerutand ära ja siis olnud oma veski all.

A: Ja kus see Lutika veski oli?

H: See olnud seal Leppneeme kandis.

A: Kas saarte ja mandri vahel olid tihedad kontaktid?

H: Eks naised toodi ikke mujalt. Minu mamma ja vanaisa olivad ka Kiiu-Aablast ja see Kusti naine oli Kolga-Aablast toodud, Joosepi naine oli Kaberneemest, Ruudi ema oli Salmistult. Ega sugu võinud segamini minna.

A: Pranglist ei toodud?

H: Ei, see Prangli oli mereröövli saar. Enne sõda ikka kaks või üks inimest löödi maha. Saksa sõja ajal 1943a. olime ise Pranglis kabelis, kui kirikuõpetaja Peterson luges, et kadunuke oli langenud kurja käe läbi, kui üks suur mees läks, paraja auru all oli ka, õpetaja juures, pistis rusika nina alla ja ütles: „Näe, nuusuta, kas see on kuri või ei ole?” Ja kui nüüd see vene valitsus kadus, hakkas jälle laskmine peale. Püssid paukusid, politsei oli ühe paadilasti püsse ära toonud.

A: Aga Neemega oli hea läbikäimine?

H: No Neemes käisime kala punkti andmas ja eks Neeme olnud ka kõige lähemal.

A: Kuidas selle merele pääsemisega tollal üldse oli, tuli ju vene valitsus?

H: Eks need venelased tulivad päris ruttu saarde. 1946 või 47a. tehti Rammu Neeme abikordon, 6 meest

oli seal. Siis käis see merele pääsemine nii, et piirivalve tuli ja kirjutas ülesse ja ütles, mitu tundi sa võid merel olla, märkis sinna „sudavojerolli“ aina sisse, nii oli. A: Millal traalpaadid Neeme tulid? H: 1958a. hakkas siin traalimine kahe kakuaamiga. Enne seda sai veel rändpüügis käidud seal Virtsu kandis. Esimene aasta olime Lius ja teine aasta Häädemeestel. Kastmõrdadega püüdsime räime. Kastmõrdadega oli väga raske püük, lappa seda kala ja kõik need ankrud. A: Palju siin parimatel aastatel traale Neemes oli?

H: Ühekorra oli siin kaheksa gruppi, aga seda oli paar aastat ja siis oli kuus. Kuus oli kaua-kaua ja pärast oli neli ja viimased kaks viidi Kaberneeme. Toomansu Jussil oli veel valge kajutiga valge paat. Ainuke paat ka, mis vene ajal oli tehtud ja valgeks värvitud. A: Neemes oli palju Jussi- nimelisi mehi?

H: Jussid puha olidki: Ääri Juss, Söökri Juss, Raja Juss ja Toomansu Juss. Toomansu Juss ütles, et Jussid ei karda muud, kui lamba sitta. A: Mis nad seda kartsid?

H: Noh, seda oli kõige raskem laudast välja saada.

A: Teil on tulnud ka küüditamine üle elada?

H: 1949 a. küüditamine meid ei puutund, oli torm ka sellel ajal, aga 1952a. 5. okt. hommikul oli siin Neemes paadid aetud kokku, sõitsivad sinna ja 24 tunni jooksul olgu saar tühi!

A: Loomad sai ka ikka kaasa võtta?

H: Lambad ühte paati ja teise lehm, nii see käis. Öde oli mul veel kipsivoodis, luu tuberkuloos oli, selg oli kipsis, tema toodi piirivalvekaatriga.

A: Kuhu te siis läksite?

H: Meie läksime Pärtlile, ma olin seal kooli ajal ka olnud, osa saivad küüditatute majadesse, Ülestoa rahvas sai algul Laagrile ja Joosep elas algul Männikul, Prantsud tulivad Otsale ja Ruudi tuli Kivistikule, seal, kus praegu see ridaelamu on.

A: Aga sina olid sellel ajal sõjaväes?

H: Jah, samal 1952a. 2. juunil viidi mind sõjaväkke. Kui pärast sõjaväge paar korda salaja sai saares käidud, küll oli trööstitu pilt. Piirivalve oli majad kõik ära vedand, tõivad siia Neeme kordoni kütteks. Siis oli see kordon Reinul, seal kus praegu on see Tust. Need majad, mis veel alles olivad, olid kõik seestpoolt pilpaka-

daneks.

A: Aga kui veel Rammus elati, kus siis küttepuid saadi, metsa ju polnud seal?

H: Eks ikkagi osteti ja ega rannas ka ei olnud ühtegi tuletiku sarnast, kõik korjati ära Malusist ja Allult. Rannad olid puhtad.

A: Talvel siis toodi või?

H: Ei, ei, paadiga ikka toodi, nii ruum puid pandi paati. Kaberneemest ja Kolgast ja Tsitrest toodi kõige rohkem. Meil olid saares suured paeahjud, pool tuba oli ahju täis, kerisahjud olid kõik, tuli käis läbi kivide nagu saunaahjul. Japärast tehti luuk lahti, kaks päeva õhkas. Kerisel ikke tehti piirakast ja linnupada oli seal alati.

A: Mis see linnupada on?

H: Väikesed pajad olid igaihel. Kolgast Orlovi Juuli ütles, et tema muidu ei tulekski Rammu, aga seal igaihel on kerisel aulipajad, nii hakkas maitsema. Talvel neid lasti, ega siis polnud külmpakke, kõik soolati sisse, mitusada.

A: Kas linde siis soolati sisse?

H: Sama, kui lihagi. Siis sealt võeti ja päeva leotati ja siis pandi pajaga kerisele. Ja siis tehti veel kilu ja räime, tainas pandi õlgede peale ja sinna kilu peale ja kerisel küpsetati. Nii kuramuse maitsev oli.

A: Miks need õled pandi?

H: Muidu jääks panni peale kinni, muidu panid võid või rasva aga see aurab ära, selleks pandi õled alla.

A: Siin ei ole enam proovinud nii teha?

H: Proovisin siin kammeljapea suppi teha mitu korda, ei tulnud enam välja, praeahjus ei saa. Kammeljapäid ühtki ära ei visatud, mitte selle jaoks, et sa ihnus oled, vaid maitsev oli. Ja samamoodi õlgede peal kerisel tehti.

A: Läheb vägisi kokanduse peale, räägime sellest, et kus teie perre see jahimehepisik on tulnud?

H: No meie papa selle hülgepüügiga tegeles rohkem, kui kalapüügiga. Kuuehingeline pere oli, tema ei käinud kunagi talvel noodapüügil, ainult hülgejahil.

A: Kas siis hüljeste eest maksti rohkem?

H: Hülgepoja eest. Enne sõda hülgepoja eest maksti 40 kr. ja 60-kilone jahukott maksis 5 kr. Ja siis see hülgerasv, maamehed ostsid, segati värvi sisse ja siis oli see eluaegne. See oli nigu värnitsa eest, Ruhnu vana puukirik pidi veel praegagi järgi olema. Ja linde lasti, aule ja kakardajaid.

A: Mis lind see oli?

H: Kaurid – kakardajad, nüüd on need igal pool keelatud. Prangli mehed veel ütlesid kakrid. Kakardaja, see on suur lind, sinikaelpardist poole suurem. Joosep oli turul neid noore kuke pähe müünud, see kes ära ostis, ei see enam teist korda ostma tulnud, eh-eh- eh. Hülgejahil sai siit Neemestki veel käidud, eks see olnud selline jumalamuidu käimine. Kolhoos maksis 5 rubla ärahävitamise eest. Ja Soomes maksti enne veel hülge lõualuude eest, papal oli üks püss puha ainult lõualuude eest ostetud.

A: Mis püssid olid?

H: Ikka padrunga püssid olid, haavlid ja kuulid ise valati kõik.

A: Millal sulle esimest korda püss kätte anti?

H: Mina sain hiljem, 12-aastaselt, aga Hugo sai 8-aastaselt, poiss käis muudku vanade püssitorudega väljas ja papa oli mures, et poiss lõhub silmad puruks. Siis ristiisa Aksi Evald puuris vanast jaapani vindist 32 mm-se. Mina sain pärast selle endale.

A: Vend Hugo elas Rootsis, kuidas ta sinna sattus?

H: Hugo ja teised nooremad mehed läksivad 1943a. Saksa mobilisatsiooni eest Soome. Seal võeti nad Soome sõjaväkke, sõdisivad sõja lõpuni Soome pool ja edasi läksivad Rootsi. Rammust pooled pered läksivad 1944a. üle mere pakk. Meil ka kogu suguvõsa läks Rootsi, aga papa arvas, et ega see venelane kohe ei tapa.

A: Millal sa siis venda jälle nägid?

H: Polegi enam meeles, 67 oli vist, käisime Rootsis külas. Rongijaamas Göteborgis alguses läksime teineteist mööda, aga siis kohe tundsime ära ka.

A: Öde läks sul ka Rootsi?

H: Ellen lõpetas 60-date algul tehnikumi ja tahtis vennale külla minna, 3 või 4 korda küsis, aga muudku ei saa ja ei saa. Aga pärast 1965 a. eluksajaks lubati.

Haraldi juttudest võiks raamatu kokku kirjutada, nii palju oleks tal rääkida kalapüügist, piiritusevedamisest ja teistest rahva ettevõtmistest enne sõda ja vene korra ajal. Kahjuks aga lehe intervjuu seda mahult ei võimalda. Loodame need jutud siiski kokku koguda, ehk kunagi ühiste jõududega saab valmis kirjutada ka raamatu Neeme minevikust.

Küsitles Aleks Leonidov.

Valge maja blogi

Omiq, raffas! Vahepeal on nii palju juhtunud, et ma pole õieti ratessegi saand, aga eks sealgi räägitakse aina kleitidest ja selle sommi seelikust ja kui nunnu see Evelin ikka on – tupsukalli omakandiraffale ja musimusi meie presidendile, nii lahe! Eelmine presidendipaar oligi vist liiga cool, ses mõttes et liiga rüütellik. Ryytlite kohta ei saa ka ütlema jätta, et nad käisid ju siin meie juures sama asja pärast, olid EV aastapäeva kontsert-aktusel koolimajas. Lasteaia mudilased tegid aga oma nalja, kes lehvitas emmele, kes torkas lipuvarre suhu. Koolilastel oli hulga tõsisem värk, luuletused panid kohe mõtlema... et midäs nyt? A mulle meeldis, poisid nii mehelikud ja tüdrukutirtsud nii enesekindlad presidendipaari ees. Ega ju muud publikut eriti polnud, eks keset reedest päeva ole lapsevanematel mujalgi tsillimist, mis sest oma lapsest ikka vaadata...

Tõeline kõmulugu oli veel enne, vot siis oleks küll pidanud kohale jooksmas, kes vähegi teada sai, tuli ju napilt 24 tundi enne sms, et Jüripäev tulekul, et hr siseminister Jüri Pihl isiklikult Neeme tulemas! Kammiti siis lapsed ritta ja oodati põialde

Jõelähtme vallavanem Ardo Lass koos Ingrid ja Arnold Rüütliga Neeme Algkoolis

keerutades, kuni see co (Vallavalitsus ja volikogu kah) lõpuks kohale jõudis, no kella 5 ajal olid nad alles Jõelähtme kirikus. Natuke jäi vist publikule asi segaseks, et miks ta üldse tuli, ega keegi ju ei seletanud ka midagi. Õnneks oli “Harju Elus” juba artikkel sees: “Piirivalvekoerte koolist saab laste haridusasutus”. Sensatsioon missugune, kui muu maailm loeb ja ette kujutab, kuidas

nüüd kohe varsti Neeme mudilased ja varsti-varsti ka kooliõpilased seal-samas kuudis ja poomil hakkavad haridust saama kus enne kutsad, ic-ic-ic! Muide, portaali-uudis oli, et Saksamaal hakkavad politseikoerad linnas patrullides nahast sussikesi kandma, nii nunnu! No ja ega meilgi ole enam vahet, kes on piirivalve, kes politsei – hr Pihl ju selle ka ära korraldas, et piirivalvurid käivad nüüd politseipatrullina ringi ja vist vastupidi ka, ega maitea. Hästi muhe mees oli muidu, hea närviga, ainult vuntsiotsake lõi võdisema, kui külaelanik tal välisuksel nõõbist haaras ja oma salamuret kurtis. Lubas lahkelt kirjale reageerida, ei pabla üldse.

Mida selle kehva suusailmaga ikka muud teha kui kepikõndida ja msn-ida, igatahes tuleb oma elu ise huvitavaks teha! Või viitsida tulla, kui midagi pakutakse, istuda maha, olla kohal ja mõelda “lõbustatagu mind” - kui ise ei oska midagi välja mõelda.

Tiina OV

Neeme Algkooli õpilased

Muutes oma eluviisi, võib kevadväsimusest saada kevadrõõm!

Hall ja pime talv jättis meid seekord ilma lumega seotud rõõmudest ning päikesest. Keha ja hing on kurnatud, sest inimene, sarnaselt taimedega, ei suuda kasvada ja õitseda ilma valguseta. Pimeduse võim valguse üle teeb jõuetuks iga elava organismi, kes tahab oma eluga edasi minna. Kevadväsimus ei lase kevade tulekut ja suve ootust nautida sellisel määral kui tahaks. Paljud inimesed tegelevad rohkem iseenda turgutamisega selle asemel, et täiel rinnal rõõmu tunda looduse tärkamisest või päikesekaare pikenemisest. Inimene on aga oma loomult lootusetu optimist ning tema võimete piirid on siiani avastamata. Ka kõige raskemast olukorrast leiab ta väljapääsu, imetades hiljem oma saavutuste üle. Ka kevadväsimust on võimalik ennetada ja sellest üle saada, kuid selleks peaks esmalt veidi oma mõtteid ning eluviisi ümber korraldama.

Kevadväsimus – kas haigus? Kevadväsimust ei peeta haiguseks ning kindlat ravi selle jaoks polegi. Selle, kui suur väsimus inimest vaevab, määrab ära inimese enda elukorraldus, mõtlemisviis ja toitumising ning puhkamisharjumused. Kevadväsimuse korral on tegemist keha füüsilise stressi ja kurnatusega, mis kaasab ka hinge. Ei saa ju tunda täiel määral elust rõõmu, kui oled pidevalt väsinud, unine ja loid. Pidev väsimustunne on selgeks märgiks, et organismis on midagi valesti ning sellele võiks tähelepanu pöörata. Koheselt tuleks selgeks teha ning seejärel kõrvaldada väsimuse põhjus, sest vastasel korral võib tekkida mõni tõsisem haigus, millele hakkatakse hiljem põhjusi otsima, kuigi see on juba tagajärg. Tegelikult võiks aastaringsest rohkem tähelepanu pöörata oma organismi tõelistele vajadustele – siis jääb ära ka arutelu kevadväsimuse üle.

Millest tekib kevadväsimus? Uuritud näitavad, et vähemalt 80% ulatuses on kevadväsimuse tekkimine seotud inimese mõtlemise, eesmärkide ja eluviisiga. Kuigi enamus inimestest tunneb kevadel väsimust, on ka neid, kes on oma elu nii kor-

raldanud, et ei tea kevadväsimust midagi. Kuigi räägitakse kevadväsimusest, tekib tavaliselt kurnatuse tunne juba talvel. Tegelikult võiks rääkida hoopis talveväsimusest, mis on põhiliselt tingitud pimedusest. Nimelt toodab organism pimedal ajal rohkem hormooni nimega melatoniin, mis soodustab inimesel masenduse, väsimuse, kurbuse või meeleoluhäire tekkimist. Umbes 53% naistest ja pooled meestest kannatavad sellise häire all. Ka lapsed on väsinud ning vajavad rohkem und, vitamiinirikast toitu, tähelepanu ning hoolivust. Samuti tekitavad rasked hingelised üleelamised stressi, mis väljendub ka kehalises kurnatuses. Immuunsüsteem nõrgeneb ning organism on haigustele vastuvõtlikum ning ravi kestab kauem. Samuti on enamus toitainetest talveks kaotanud oma vitamiinirohkuse ning vajalikud ained jäävad organismil saamata. Pimedus võtab tihti ka tahtejõu sportimiseks ning ei anna eriti võimalust väljas matkamiseks või jalutamiseks. Värske õhk ning sportimine soodustavad aga paremat und ning teevad meele rõõmsamaks. Kevadel kiireneb ka organismi ainevahetus, kulutades talvega võrreldes rohkem energiat.

Kevadväsimuse ennetamine. Kevadväsimust saab ennetada, kui sööd tasakaalustatud, vitamiinirikast toitu, puhkad ja lõõgastud vajalikul määral, tegeled spordiga ning viibid piisavalt värskes õhus. Samuti aitab kevadväsimuse vastu valgusteraapia (kui päikest pole). Kõige tähtsam on aga positiivsete mõtete mõtlemine!

C-vitamiinist on puudus. Kuna ületalve hoitud puu-, juur- ja köögiviljad sisaldavad vähem vitamiine, siis kestab organismi nn vitamiinipõud kuni suveni. Üheks suuremaks kevadväsimuse põhjustajaks peetakse aga C-vitamiini vähesust meie igapäevases toidus. Meditsiinipraktika järgi põeb C-vitamiini vähesusest põhjustatud haigusi ligi kolmveerand täiskasvanud inimestest. Soovitav oleks süüa igapäevaselt värsket hapukapsast, jõhvikaid, juua kibuvitsamarjateed või nõgeselehetee. Samuti ei tohiks unustada sidruniviilu tee

sisse panemast.

Puhkus ja lõõgastumine. Mõelge läbi, kas olete suvel piisavalt endale puhkust andnud ja lõõgastunud? Kevadväsimus näitab, et inimene ei ole eelmisel suvel korralikult puhanud ja nõ oma patareisid laadinud. Kui ta ei oska õigesti lõõgastuda aastaringsest, siis annab see väsimuse näol tunda. Väsimus on aga reaktsioon inimese kurnatusele. Puhkuseks ja lõõgastumiseks võiks valida selliseid asju, mis teevad tuju rõõmsaks ja meele ning enesetunde heaks. Puhkus võiks jaguneda nii, et 2/3 sellest võiks välja võtta suvel ning ülejäänud osa talvel. Andke endale aru, et pisteline puhkus ei ole õige puhkus, kuna on vaja veidi rohkem aega, et aju end ühest olukorrast teise lülitaks.

Pseudolõõgastumine on pidutsemine ja alkoholi tarbimine – tõsi on see, et organismil läheb kaua aega ja palju energiat, et mürkidest vabane- da. Ka televiisori vaatamist ei saa nimetada kvaliteetseks lõõgastumiseks – see on aseaine teistele mõnusatele tegevustele.

Tore seltskond ja sõbrad on alati hea moodus end hästi tunda ja mõnusalt aega veeta. Kes peab lugu headest raamatutest, teatrist või kinost, võiks sellega oma vaba aega sisustada. Ka hea muusika kuulamine on mõnus ajaviitmise moodus.

Sportimine ja värskes õhus viibimine annavad kehale toonust ning aitavad tugevdavad ka immuunsüsteemi. Perega koosveedetud aeg on korvamatu ning armastus, mida jagate tuleb teile topelt tagasi, andes jõudu edaspidiseteks tegevusteks. Päike ja valgus vallandavad organismis hormoonide teket, mis muudavad meele rõõmsaks ja tuju heaks.

Kunagi ei ole nii kiire, et ei leiaks aega enda üle mõelda ning seejärel oma elu kvaliteedi muutmise nimel pingutusi teha. Kindlasti on asju, millega saaksid kohe algust teha, kui viitsiksid – mõtle selle üle! Mõtle tõsiselt, sest see on Sinu elu ja Sinu võimalus!

Triin Tomingas

Wana Kala Kõrtsi üritused...

22.03. kell 21.00 ans. IN MOOD

04.04. kell 21.00 ERICH KRIEGER

25.04. kell 21.00 JÜRI HOMENJA

VAATA KA: WWW.WANAKALA.EU

**PALJU ÕNNE
NEEME
MEREKULTUURI
SELTSILE
5. SÜNNIPÄEVA PUHUL!**

NNRS

KALLIS ANNE JA AIMAR,
TUNNEN KAASA
ISA JA VANAISA,
ARVED TOOM'I
SURMA PUHUL

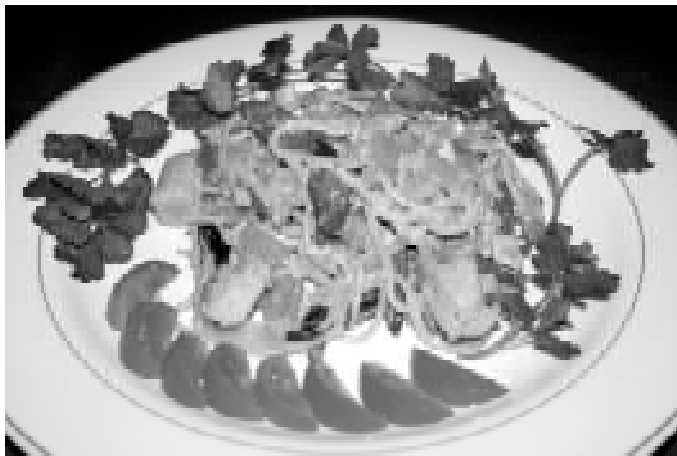
MERJE

***Siia ootame ka Sinu kuulutusi ja reklaame!
Täpsem info: omapoolsaar@hotmail.ee***

Ühel sombusel veebruariõhtul, kui NNRS'il oli järjekordne koosolek, otsustasime valmistada midagi kiiret ja samas ka maitsvat. Seekord valmistasime Kanawokki ja pannkooke keefirist. Mõlemad olid Sirje eestvedamisel tehtud ja kuigi ta väitis, et tema retsepte ei kasuta, suutsime me siiski töö käigus retseptid kokku "kopsida". Sellised nad siis lõpuks välja tulidki.

KANAWOKK

400-500 g kanafileed
2 pakki külmutatud Tai wok-i (juurikaid, võiksid olla erinevad-vastavalt maitsele)
1 suur sibul
3 küüslaugu küünt
Vegetat
Karri pulbrit
Sojakastet
1 pakk vahukoort
Spagette või riisinuudleid (eelnevalt valmis keedetud)
Praadimiseks õli

Lõika kanafileed kuubikuteks. Lase vokkpannil õli kuumaks ning küpseta kanatükid ühtlaselt pehmeks. Lisa tükeldatud sibul ja küüslauk, hauta natuke, siis lisa külmutatud juurikad. Prae koguaeg ühtlaselt segades, lisa eelnevalt keedetud spagetid (riisinuudlid) ning maitsesta vegeta, sojakastme ja karri pulbriga. Kõige lõpus vala peale meelepärane kogus vahukoort, hauta veel natuke ja valmis ta ongi.

PANNKOOGID KEEFIRIST

0,5 l Gefiluse keefiri
3 muna
Jahu -silma järgi
Suhkrut
Soola
Vaniljesuhkur
Õli praadimiseks

Klopi munad, pidevalt segades lisa vähehaaval jahu ja siis keefir. Maitsesta suhkruga, soola ja vaniljesuhkruga. Enne praadimist lase taigenal natuke seista. Prae eelnevalt kuumutatud pannil.

Kui lõpuks põlled eest saime ja laua kaetud, olime kõik juba üsna näljased, sest kogu see kokkamise protseduur kõigi oma lõhnade ja vaatepiltidega oli äärmiselt isuäratav. Õnneks oli wokki mehine pannitais ja pannkooke ka üsna suur kuhi, kõrval veel sügavkülmutatud marjadest valmistatud toormoosid.

Esmalt siis wokk - see maitsest tõeliselt hästi oma koorese kreemja konsistentsiga ja vürtsikusega, jäädes samas siiski piisavalt mahedaks ka laste jaoks. Ja väga toitev oli ta ka. Enamuse jaoks oli üllatav just see koore lisamine, sest wokke oli tehtud teisteski peredes, aga mitte selliseid. Tasub proovida igatahes. Pannkookide juures üllatas juba eos seik, et sinna ei lisatud ei soodat ega küpsetuspulbrit.

Aga koogid küpsesid kenad, meenutades välimuselt pigem rõõsa- kui hapupiimakooke. Maitse oli neil imeline tänu lisatud vaniljele. Ja täpiks i peal oli loomulikult toormoos. Meil oli proovida 2 erinevat varianti. Triinu toormoosis olid sulatatud mustikad kahvliga veidi purustatud ja suhkur sisse segatud, tulemuseks vahva tume mummuline moos. Kadriil olid kombainis purustatud nii sõstrad (punane, must ja valge) kui ka mustikad. Suhkur lisatud juba poolkülmunud marjadele kombaini. Tulemuseks oli tihkem ja ühtlasem püree. Väga maitavad olid mõlemad variandid ja ilmselt sobib erinevates oludes paremini kasutada ühte või teist. Siinkohal tahaks reklaamida just seda tänapäevasemat toormoosi tegemist. Vanarahva juttudest mäletan, et toormoosid olid ühed kapriissed säilijad ja neid tehti vähe. Seistes muutus nende maitse ka üsna tugevalt. Aga tänu sügavkülmale on võimalik saada tõeliselt värsket ja tervislikku toormoosi aastaringelt.

Mõnusat kõõgis katsetamist teilegi!

Triin Paevere ja Kadri Prants

Wiigo Siisikese lood

Järjejutt

Wiigo sõuab abieluranda

Pärast ärajäänud Jõuluvana pole Siisikesel kainet päeva olnudki. Õnneks on tänavune talv soosinud Wiigo küttepuudeta olemist, sest raha on endiselt rännanud kõrist alla! Vabariigi Aastapäevaks sai Siisikesel otsa nii tervis kui raha ja siis tegi Wiigo kannapöörded, ta otsustas ära võtta oma Lilijana ja abieluranda sõuda! Muidugi on üks asi, mis Wiigot vähe mõtlema paneb, ta pole kaine peaga oma Lilijanat kunagi näinud! Nüüd siis käes olukord, kus vanamoodi enam ei saa ja uutmoodi pole aimugi. Õnneks pole Siisike esimene, kes naist võtab ja ehk ka ellu jääb! Ellu aga aitab kindlasti jääda kallis Lilijana!?

Mõeldud, tehtud! Siisike tungib hommikul postkontorisse ja palub tasuta kõneaega Lilijanale ja nii ta kohtubki oma tulevase naisega, esimest korda kaine peaga bussile vastu minnes. Enne aga püüab ta leida mõne särki, mis kõlbaks selga tõmmata, aga ilma menüüta pole kahjuks ühtegi! Saapad, paistab, et saab naabrimehe ukse tagant, kuigi aga viis numbrit suuremad. Natukene lõhna ka, aga see on kuidagi lääge, mis Siisikese öökima ajab. Lugeses selgub, et see deodorant on intiimsete kehaosakeste jaoks, kui pesemisvõimalused puuduvad. Kohe kukub kell ja Siisike jookseb bussile vastu! Tundub, nagu buss oleks rahvast täis ja kuidas ta Lilikese ära tunneb? Kusagilt ajusopist aga viskub Wiigo silme ette pilt naisest, kel hiigelsuured rinnad ja sealt ta tulebki!!!! Keegi hüüab jämeda häälega kaugelt: "Kallis Wiigoke, ma mõtlesin, et ei jõua kunagi sinu ettepanekut ära oodata!" Siis embas teda hiidnaine ja Siisike kadus suurte rindade vahele pikkadeks hetkedeks, ning arvas, et siin mu elupäevad lõppevad! Kui ta aga embusest vabanes, lõõtsutas ta tükk aega, enne, kui sõna suust sai: "Ah selline sa siis oledki!" ja vastus tuli: "Selline, selline, õbluke". Kui Wiigo tahtis sammu kaugemale astuda, oli ta jalg kusagil all kinni. Issand, see on tema tulevase naise jalg, number 45, nagu naabrimehe saabaski!? Siisike ise aga oli napilt õlast saati ja raske oli ka naisega sammu pidada, sest kui naine astus ühe, siis Wiigo tegi kolm sammu. Varsti nad jõudsidki ukseni ja Lilijana tõstis Wiigokese maast lahti ja tõmbas tal huuled kurku! Siisikesel meenus küll teistsugune suudlus vanadest aegadest, aga kui nii, siis nii! Uksest sisse astudes sai ta kohe kaks asja, sõimata, et siiani kõik koristamata ja seejärel kõhu priskelt täis. Lilijanal olid kaasas kaks suurt spordikotti, kõik head ja paremat täis. Kihlasõrmust polnud Wiigokesel küll kusagilt võtta, kuid õllepurgi rõngas ajas asja ära! Pärast romantilist õhtusööki ja naisekspalumist oli aeg ka voodisse minna ja siis lasi Wiigo oma intiimdeodorandi korralikult tühjaks!

/ Sirje Põllu /

Naine roolis, auto kraavis?

Jäime kord naistega küla vahel juttu ajama. Nagu ikka naistele kohane, vaterdasime erinevatel teemadel kuni lõpuks hakkasime rääkima oma juhtumistest seoses autodega. Nalja sai palju, sest igalühel meist oli pajatada nii mõnigi koomiline lugu, mis seadis jutustaja üsna veidrasse valgusesse. Lõpuks jõudsime otsusele, et pole parata, aga lihtsalt juhtub naiste ja autodega rohkem koomilisi asju kui meestega. On kord loodud nii, et mehed ja naised on erinevad ning tehnikaga saavad paremini läbi tugevama poole esindajad. Seega mõtlesime, et heidame eneste üle veidi nalja ja kirjutame üles mõned lood, lähtudes enda kogemustest.

* Tulin töölt, lumesadu. Jõudsin auto juurde. Võti ei keeranud. Vaatasin - eemal noored kudrutavad. Va bandasin, et eksitan ja küsisin kas saaks lukuõli laenata. Noormees oli galantne, saatis tüdruku ära ja tõttas mulle kohe appi. Ta arvas, et ilmselt on lukku muugitud. Järsku siis vaatasin, et autol on number kah veel ära vahetatud, ilmselt on tahetud autot ärandada. Noormees sudis natuke luku kallal ja keeraski ukse lahti. Ma istusin autosse ja tundsin, et midagi on teisiti. Haarasin luua, et minna autot puhastama, aga luud oli võõras. Sain järsku aru, et olin tunginud võõrasse autosse. Vaiksel, et keegi ei näeks, haarasin oma kolm kilekotti, läksin paar autot edasi, leidsin õige auto ja lasin ruttu jalga.

* Parkisin oma auto Sikupilli Prisma ette ja läksin

poodi. Kui parklasse tagasi suundusin, märkas, et minu autot enam ei ole – arvasin, et varastatud. Selgus aga, et auto oli ise tagurdanud väikesest kallakust alla, sõites üle tee, mis viib maa-alusesse parklasse ning mõlkinud oma taguotsaga teise auto külje. Helistasin politseisse ning selgitasin oma olukorda (et minu auto oli ise veerenud teisele autole otsa jne) ning palusin politseil teise auto omanik tuvastada. Politsei tegutses väga kiiresti ning juba varsti tõttas ärev autoomanik oma mölgitud sõidukit uurima. Läksime lähimasse bensiinijaama ning täitsime mölgitud autos blanketid kindlustuse tarbeks. Kui kõik korras, kiirustas teise auto omanik minema. Mina vahtisin bensiinijaamas veel ajakirju ning rääkisin oma lapsega. Autosse jõudes selgus, et võtmed olid jäänud kannatanu autosse. Kuna mul mehe andmeid ei olnud, siis pidin taas politseisse helistama ning abi küsima. Selgitasin politseile, et olen seesama naisterahvas, kelle auto mõne aja eest teisele autole ise sisse veeres ning kelle pärast oli auto omanikku vaja otsida jne jne.....ning nüüd palun uuesti sama inimese andmeid, sest ma ei saa koju sõita kuna mu võtmed on selle sama mehe mölgitud autos. Tänu politseile saabuski mõne aja pärast läbi ummikute õnnetu mölgitud autoga mees ning ulatas mulle kummalisel ilmel võtmed. Koju oli raske sõita, sest naersin terve tee, kõht kõveras.

JÄRGNEB...

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Oma Poolsaare peatoimetaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klammas

mob. 56 912 569